

KASPER[®]

JOURNAL

Firemní časopis skupiny společností KASPER

30^{LET}

RUDOLF KASPER

VŽDYCKY JSEM VĚŘIL HLAVNĚ SÁM SOBĚ

Prosperující strojírenská firma KASPER KOVO, kterou založil úspěšný trutnovský podnikatel Rudolf Kasper, slaví v měsíci červnu letošního roku již 30 let existence. Všechny krize ekonomického i pandemického charakteru společností zdárně překonala a má nakročeno do stejně úspěšné budoucnosti. „Máme velké plány. Ve všech našich firmách momentálně v manažerském týmu jednáme o dalším rozvoji,“ řekl v rozhovoru zakladatel společnosti.

Považujete se za úspěšného podnikatele?
To je složitá otázka. V některých momentech ano, když se na mě například obrátí obchodní partner nebo zaměstnanec a mluví o naší firmě i jejích výsledcích velmi pochvalně. Jako podnikatel jsem měl vždycky nejen pocity, ale také cíle vyšší, než je realita.

Co je podle vás klíčové, aby se z člověka stal skutečně úspěšný podnikatel? Jaké vlastnosti jsou k tomu nezbytné?
Podle mě vytrvalost, pracovitost a poctivost.

Dá se říci, že to člověk musí mít v sobě, nebo se to dá naučit? Jak vypadá taková cesta?
Do listopadu roku 1989 jsem nepřemýšlel o podnikání a netušil jsem, že se tyto možnosti jednou otevřou. Kromě toho v naší rodině nikdy nikdo nepodnikal. Když padl minulý režim, věděl jsem, že chci podnikat a dělat věci tak, jak si je představuji. Po studiích, tedy v době, kdy jsem se zapojil do pracovního procesu v podniku Texlen, jsem nedělal jen to, co jsem musel, ale snažil jsem se získávat hodně informací z oblasti ekonomiky a vzdělávat se. Z vlastní iniciativy jsem se po dvou letech přihlásil na postgraduální studium na Českém vysokém učení technickém. V těch letech jsem skutečně věnoval velmi mnoho času i energie práci a vzdělávání. Myslím, že se mně to v pozitivním slova smyslu později vrátilo v podnikání. Určité schopnosti pro podnikání ale v člověku určitě být musí.

Podnikáte už více než třicet let. Za tu dobu mnozí vystřídají třeba i desítky profesí či

pracovních pozic. Neměl jste v průběhu těch let chuť pustit se do něčeho úplně jiného?
Těch okamžiků bylo několik a já jsem se během podnikání skutečně pustil do nových věcí. Začal jsem v oblasti stavebnictví, které jsem vystudoval. Po dvou letech jsem to rozšířil o první kroky ke strojírenství. Mezitím jsem zkoušel i další věci, například lnářství. V našem regionu však nemělo budoucnost, tak jsem tento obor opustil. Nakonec se naše podnikání vyprofilovalo na dvě linie, a to jsou stavební oblast dřevěných nosných konstrukcí a strojírna, kdy jsme se zaměřili na moderní technologie zpracování plechu, z něhož vyrábíme sofistikované produkty. Máme syny Davida a Jakuba a pro ně jsem tento byznys tímto způsobem rozdělil. V posledních letech jsme se navíc s manželkou kromě podnikání pustili i do kulturních aktivit.

Podnikání často provázejí rozmanité pochybnosti. Nastaly někdy okamžiky, kdy jste si řekl, jestli vám to úsilí stojí za to?

Ne, nikdy. V celé své podnikatelské historii mě naopak provázely myšlenky, jak pracovat více a ještě lépe. Chtěl jsem stále kráčet kupředu a rozvíjet své vize. Vždy mám dobrý pocit a náladu, když vidím dobré podnikatelské výsledky, ale nikdy pro mě nebyly nástrojem k hromadění majetku. Už od roku 1991, když jsme vytvořili první menší zisk, část z něj jsme se rozhodli věnovat na podporu kultury a sportu. To děláme dodnes s tím, že podporujeme také trutnovskou průmyslovku i charitativní oblast. To mě naplňuje. Podstatnou část prostředků, které jsme vydělali, jsme vždy investovali a dál budeme investovat do našich firem, výrobních areálů a lidí. Myslím si, že je to tedy v Trutnově vidět.

Říká se, že krize je příležitostí. V roce 2008 se svět ocitl v ekonomické recesi. Byla pro vás výzvou a zároveň příležitostí?
V našich dvou podnikatelských oblastech to bylo tehdy zcela rozdílné. Ve strojírenském byznysu přišla krize dříve, v jednu chvíli nám zakázky spadly prakticky na nulu a panovala velká

nejistota. Přesto jsme ve dvou letech, kdy byla krize nejtvrďší, ani jeden rok nespádli do ztráty, protože jsme okamžitě přijali řadu úsporných opatření. Během té doby jsme se daleko intenzivněji než kdykoli předtím věnovali přípravě nových zakázek a vývoji nových výrobků s našimi dobrými zákazníky. V okamžiku, kdy jsme toto období překonali, začali jsme exponenciálně růst v počtu zaměstnanců i výsledků.

Co vám kromě důvěry v sebe sama v podnikání dodává sílu posouvat firmu kupředu?
Určitě také podpora kolegů, kteří se mnou pracují, i obchodních partnerů. Protože máme sídlo tady v Trutnově, bylo vždy pro mě významné i ocenění naší práce ze strany vedení města a dalších lidí. Odměna se dostává třeba při slovním uznání v podobě mailové zprávy či telefonátu. To jsou věci, které mě těší, dodávají energii, nabíjejí mě a je to pro mě zároveň zpětná vazba, že to, co dělám, má smysl.

Podporovala rodina po celou dobu vaše podnikatelské aktivity? Nebyla to někdy pro její chod velká zátěž?
Rodina mě vždy velmi podporovala, a to i když jsem v 90. letech a po roce 2000 pracoval velmi intenzivně, práci si bral každý den domů a hodně obchodně cestoval. Přesto jsem se snažil věnovat svůj čas i rodině a to se mi dařilo. Usiloval jsem o to, abych rodinu v průběhu těch třiceti let nedostal do nějakých existenčních problémů. Ve volném čase jsme v létě jezdili na společné dovolené, v zimě na lyže a podobně.

Jak podnikání z vašeho pohledu vnímá manželka Renata?
Jsem přesvědčen, že kladně. Podstatné bylo a je, že mě vždy v podnikání podporovala a nemluvila mně do něj.

Jak složité je předávat úspěšné firmy synům? Radíte jim?
David a Jakub se zapojili sami s tím, že se mnou chtějí podnikat, byla to pro mě a firmu perspektiva do budoucna. David vede úspěšně a samostatně stavební část firmy, do operativních věcí mu vůbec nezasahují. Firma zaměřená na strojírenství je větší a tam k předání nedošlo. Tuto firmu řídím já s tím, že v tuto chvíli budujeme profesionální management. Všechny firmy ve skupině si jako majoritní vlastník kontrolují a určují jejich strategii.

Spolupracujete s designery, návrháři a specialisty v technických oborech, nebo si vystačíte sami?
Po dobu naší existence u výroby dřevěných nosných konstrukcí spolupracujeme s mnoha i velmi významnými architekty a ve spolupráci s nimi vznikají pěkná díla, z nichž mnohá získá-

la různá ocenění. V kovu jsme se snažili řadu let prosadit s designovými plechovými výrobky, ale to se příliš nedařilo a tyto aktivity jsme byli nuceni utlumit. Musím ale říci, že i v kovu se pracuje s designovými výrobky, které pro naše zákazníky navrhují různí designéři nebo umělci. V posledních deseti letech jsme se hodně ponořili do umění, takže spolupracujeme s mnoha sochaři, mladými umělci a podobně.

Jaké má firma vize do budoucnosti? Jaké příležitosti vidíte před sebou?
Velké. Ve všech našich firmách momentálně v manažerském týmu jednáme o dalším rozvoji. V současné době nám architekti zpracovávají rozvojové plány. Se syny řeším, jak budeme naše oblasti rozvíjet investiční cestou do oborů a výrobků, které nám dávají smysl a vidíme v nich budoucnost. Kromě toho plánujeme investice tak, aby šlo o vysoce sofistikovanou, automatizovanou, robotizovanou a digitalizovanou výrobu.

„ZAMĚSTNANCŮM BYCH
CHTĚL VZKÁZAT, ŽE JE
POVAŽUJI ZA TO NEJ-
CENNĚJŠÍ, CO FIRMA
A NAŠE PODNIKÁNÍ MÁ“

Mohou vaši zaměstnanci počítat s jistotou pozitivního vývoje?
Aktuálně máme ve všech firmách velmi dobré a rekordní výsledky. Výhledy považuji rovněž za dobré. Jediným nynějším otázkem je nedořešená situace na Ukrajině. Věřím ale, že tak, jak jsme překonali všechny kritické momenty, překonáme i tento. Ujišťuji naše zaměstnance, že naše pozice je dobrá, stabilnější a daleko silnější, než byla v době rozmanitých krizí. Máme dnes navíc mnohem jasnější představy, jak investovat do budoucnosti, aby naše konkurenceschopnost byla ještě větší.

Jste známý i jako štědrý mecenáš, i když vím, že toto označení nemáte příliš rád. Dá se říci, kolik peněz jste už během svého podnikání věnoval na sport, kulturu či školství?
Za posledních patnáct let jsou to jednotky milionů korun ročně. Nikdy jsem to přesně nepočítal, ale za dobu našeho podnikání to může být částka mezi 50 až 100 miliony korun. V tom nejsou zahrnuty prostředky, které investujeme do vybudování a fungování Centra současného umění EPO1.

Máte kladný vztah ke kultuře a spolupracujete s věhlasnými umělci. S kým konkrétně?

S manželkou jsme začali chodit po galeriích a výstavách už před rokem 1989. Krátce po revoluci, když jsem začal podnikat, jsme kupovali první umělecká díla, a to i od známých autorů. Nedělali jsme to ale s cílem budovat nějakou investiční sbírku. Náš vztah k umění jsme získávali desítky let, ale nepovažujeme se v tomto směru za nějaké odborníky. Umění se vám musí líbit, přinášet radost a naplnění, proto to děláme. Před deseti lety jsme se potkali se sochařem Čestmírem Suškou, jenž zpracovává materiály, které využíváme i my. Slovo dalo slovo a postupně jsme začali realizovat některá jeho významná díla. Poté k tomu přibývali další proslulí sochaři, jako například Michal Gabriel. Dnes už je umělců, s nimiž spolupracujeme, podstatně více. Krásné na tom je, že se tím člověk stále obohacuje, poznává nové osobnosti a umělecká díla. To se nám líbí.

Jiný by na vašem místě uvažoval o užívání si penze, vy jste se ale s mladickým nadšením pustil do nevidaného projektu Centrum současného umění EPO1. Co vás k tomu vedlo a co bylo tím iniciačním momentem?
Prvním momentem je naše už zmíněná náklonnost k umění a kultuře obecně. Další moment spadá do roku 2011, kdy jsme koupili velmi zanedbaný areál bývalé ČKD Dukla. Jeho součástí byly objekty rovněž bývalé parní elektrárny EPO1, které nebyly efektivně využitelné pro nějakou výrobní činnost. S manželkou jsme nyní v důchodovém věku a chceme ještě vytvořit nějaký smysluplný projekt, který tady zůstane pro veřejnost i do budoucna. A to je ten třetí důvod, proč jsme se do toho pustili.

Jak realizace pokračuje a kdy tento projekt dospěje do finále?
Myšlenku, že bychom bývalou elektrárnu zrekonstruovali pro umění, jsem pojal asi před šesti lety. Před čtyřmi lety jsem si udělal jasno v koncepci, co bychom tam chtěli dělat a v jakém rozsahu. Došel jsem také k závěru, že nejhezčí název pro tento projekt bude EPO1. To vše jsem konzultoval s manželkou a měl jsem její podporu. Sešli jsme se s architekty, kterým jsem zadal naši představu řešení jednotlivých budov a etapizaci. Podle našich ideových myšlenek byla zpracována komplexní studie včetně jednotlivých částí projektu, které jsou dnes v realizaci. První etapa je již hotová. Druhá, zahrnující zázemí, sociálky, šatny, vstupní foyer, recepci, kavárnu a koridor pro návštěvníky, ještě probíhá. Do finále by měla dospět v závěru letošního roku tak, abychom 23. května roku příštího mohli činnost centra zahájit velkým openingem.

Na co se mohou milovníci umění v EPO1 těšit?
I když ještě není vše hotovo, probíhají v něm první výstavy, které jsou nevěřejného charak-

teru. Prezентujeme je formou kurátorských komentovaných prohlídek i prostor, jež budou v blízké budoucnosti v EPO1 sloužit k výstavám. Na 3500 metrech výstavních ploch v pěti různých prostorách se chceme zaměřit zejména na současnou sochu. Druhým specifickým, které EPO1 odlišuje od většiny podobných galerií, bude jako součást centra hala, která sousedí s výstavním prostorem. V budoucnu to bude místo pro tvorbu uměleckých děl, protože plánujeme rezidenční pobyty mladých začínajících umělců, absolventů uměleckých škol i významných umělců. Rovněž chceme systematicky budovat sochařský projekt, expandovat do veřejného prostoru tak, aby díla mohla veřejnost vidět ve městech či na zajímavých místech v přírodě nejen v České republice.

Začátkem března jste společně s manželkou na pražském Žofíně v rámci soutěže Podnikatel roku 2021 České republiky získali za záslužnou a nezištnou činnost Cenu České televize – Podnikatelský přínos kultuře a umění. Byla to pro vás jakási satisfakce za aktivity, které pro kulturu děláte?
Pro nás určitě. Česká televize i pořadatelé soutěže nás sami oslovili, protože slyšeli o našich aktivitách a věd o nás již delší dobu, takže nás vyzvali, abychom se do soutěže přihlásili. Samozřejmě jsme nečekali, že tuto cenu obdržíme, protože EPO1 není ještě v plnohodnotném provozu. Velmi si ale vážíme toho, že jsme cenu obdrželi za ty desítky let, po které kulturu podporujeme.

Chtěl byste něco vzkázat zaměstnancům vaší úspěšné firmy, která slaví třicáté narozeniny?
Zaměstnancům bych chtěl vzkázat, že je považuji za to nejvzácnější, co firma a naše podnikání má. Úspěch podnikání, úspěch našeho a jejich životní jistota je velmi závislá na našem vztahu a vzájemné důvěře. Ujišťuji zaměstnance, že se do budoucna nezměním ani já, ani filozofie firmy. V době, kdy už firmy nebudou řídit, budu stále dělat vše pro to, aby přetrvaly a fungovaly i nadále. V současné době neplánuji, že bych s podnikáním skončil a firmám se nevěnoval. Chci si nad nimi stále udržet kontrolu a budu se maximálně snažit, aby prosperovaly, rozvíjely se a naši zaměstnanci měli čím dál lepší podmínky a jistoty.

Jaké osobní zájmy má Rudolf Kasper?
O umění jsem už mluvil, ale při mém časovém vytížení mně kromě toho zbývá ještě nějaký čas na sport. Přestože je mi 64 let, sport mě pořád naplňuje, nejlépe u něj relaxuji a od útlého dětství stále žije se mnou. Nejraději jezdím na kole, dříve jsem hodně běhal, velmi rád chodím na turistické cesty, s manželkou hrajeme golf a v zimě lyžuji. ■

RENATA KASPEROVÁ

DŮLEŽITÉ JE, ABY ZŮSTALO NĚCO, CO MÁ SMYSL A BUDE POKRAČOVAT

Celou dobu více než třicetiletého podnikání stojí po boku svého manžela Rudolfa Kaspera a podporuje ho v jeho aktivitách při vedení úspěšné rodinné firmy KASPER KOVO. Vzhledem k tomu, že je Renata Kasperová stejně jako její muž založená kulturně, podílela se na projektu rekonstrukce kaple sv. Josefa ve Slavětíně, kde Kasperovi žijí, a nyní také na velkorysé přestavbě bývalé elektrárny v Trutnově-Poříčí v Centru současného umění EPO1. „Postupnými kroky budeme naplňovat naše výstavní programy, na kterých pracujeme už nyní. Předpokládáme, že tento umělecký prostor bude dobře fungovat,“ uvedla.

Trutnovská společnost KASPER KOVO, kterou založil váš manžel Rudolf, letos oslaví 30 let existence. Jak vnímáte tuto dlouhou etapu? Myslím si, že těch třicet let strašně rychle uteklo. Tři dekády existence firmy byly určité poměrně hektické období nejen pro manžela, ale také pro mě, protože jsem měla práci, která mě pohlcovala a zaměstnávala. Samozřejmě to bylo úspěšné období, i když se občas objevily problémy. Manžel může být určitě hrdý na to, co za tu dobu vytvořil a společně se svým týmem dokázal.

Vzpomínáte si na jeho podnikatelské začátky? Bylo to časté téma vašich domácích diskusí? Vzhledem k tomu, že jsme byli oba vytiženi, měli rodinu, stěhovali jsme se do Slavětína, rekonstruovali dům, nebylo to téma číslo jedna, i když jsme tehdy doma sem tam podnikání probírali. Manžel občas vypráví, že si vzal stokrunu a šel si vyřídít živnostenský list, ale

nevzpomínám si, že bychom toto doma nějak více rozebírali.

Váš muž vybudoval velmi úspěšnou a známou firmu. Myslíte, že by tomu tak bylo bez podpory rodiny? Rozhodně jsme ho vždy podporovali a já osobně jsem mu nikdy v ničem nebránila. Akceptovala jsem i to, že přišel z práce později, než je obvyklé, a zase zasedl ke stolu, aby v ní mohl pokračovat až dlouho do noci. Zpočátku jsme jezdili na dovolenou méně, ale i tam řešil pracovní záležitosti. Nevadilo mně to, protože jsem také hodně pracovala, byla jsem učitelkou a později zástupkyní ředitele střední zdravotnické školy. Zaměstnaní jsme tedy byli oba a samozřejmě jsme se dělili o různé starosti i radosti.

Vyhovuje vám role ženy v pozadí svého úspěšného manžela? Domnívám se, že ano. Nesnažím se nějak prosazovat a ani nejsem příliš soutěživý člověk. Takže ta role mně vyhovuje.

Oba vaši synové – David a Jakub – převzali otcovské otěže ve společnosti. Máte radost, že rodinná tradice podnikání má své nástupce? Doufám, že v tom budou pokračovat nejen synové, ale i jejich děti. Pro člověka je důležité, aby po něm zůstalo něco, co má smysl a bude dál pokračovat. Myslím si, že se nám tím určitým způsobem splní náš sen, že je tady něco, do čeho se vložila energie mého muže, čemu věnoval svůj čas a sebe samotného.

S manželem jste se pustila do dvou projektů zásadního významu. Jedním z nich byla

koupě a rekonstrukce kaple sv. Josefa ve Slavětíně, kde žijete, a dalším přeměna bývalé elektrárny na Centrum současného umění EPO1. Čím jsou pro vás tyto velké aktivity důležité a co je provází? Naplňuje nás to, je to naše životní radost. Rekonstrukce kaple byla provázena právě radostí, že se něco zajímavého zachránilo a zachová se pro další generace, že tam budou rádi chodit návštěvníci třeba na koncerty a kaple bude žít dál. Teď už se těšíme na to, že se tam uskuteční oslavy 500 let Slavětína a konečně zase přijdou i původní obyvatelé této obce a uvidí na vlastní oči zrekonstruovanou kapli. Je to jedna z nejpozitivnějších věcí, které v současné době prožíváme. To se samozřejmě týká i EPO1, i když je to velké sousto. Když rekonstrukce začala, úplně jsem si nedokázala představit, že se to dostane do fáze, v jaké je to nyní. V chodu jsou už věci související s využitím těchto prostor, jako jsou výstavy. Setkáváme se s mnoha zajímavými umělci a přináší mně to obrovskou životní změnu, která je nesmírně pozitivní.

Jaké jsou vaše představy do budoucna, aby oba vaše projekty fungovaly? Máme celkem jasné představy. Proto jsme také vybrali ředitele EPO1, kterým je schopný a kvalifikovaný Honza Kunze. Jak se bude rozšiřovat život Centra současného umění, tak si i on bude rozšiřovat svůj tým spolupracovníků. Postupnými kroky budeme naplňovat naše výstavní programy, na kterých právě pracujeme. Předpokládáme, že tento umělecký prostor bude dobře fungovat. Byli bychom rádi, aby centrum bylo zajímavé nejen pro obyvatele Trutnova, ale také pro návštěvníky z celé republiky, případně i ze zahraničí. Máme s cen-

trem spoustu plánů, chceme tady například zavést rezidenční pobyty umělců, vybudovat kavárnu a do budoucna i restauraci.

Váš muž je známým příznivcem umění. Co vy a umění? V této oblasti máme s manželem hodně společné zájmy. Vždycky jsme chodili rádi na koncerty, velmi nás baví výtvarné umění i architektura. Na spoustu míst jsme se vydali cíleně proto, že se tam koná nějaká zajímavá výstava.

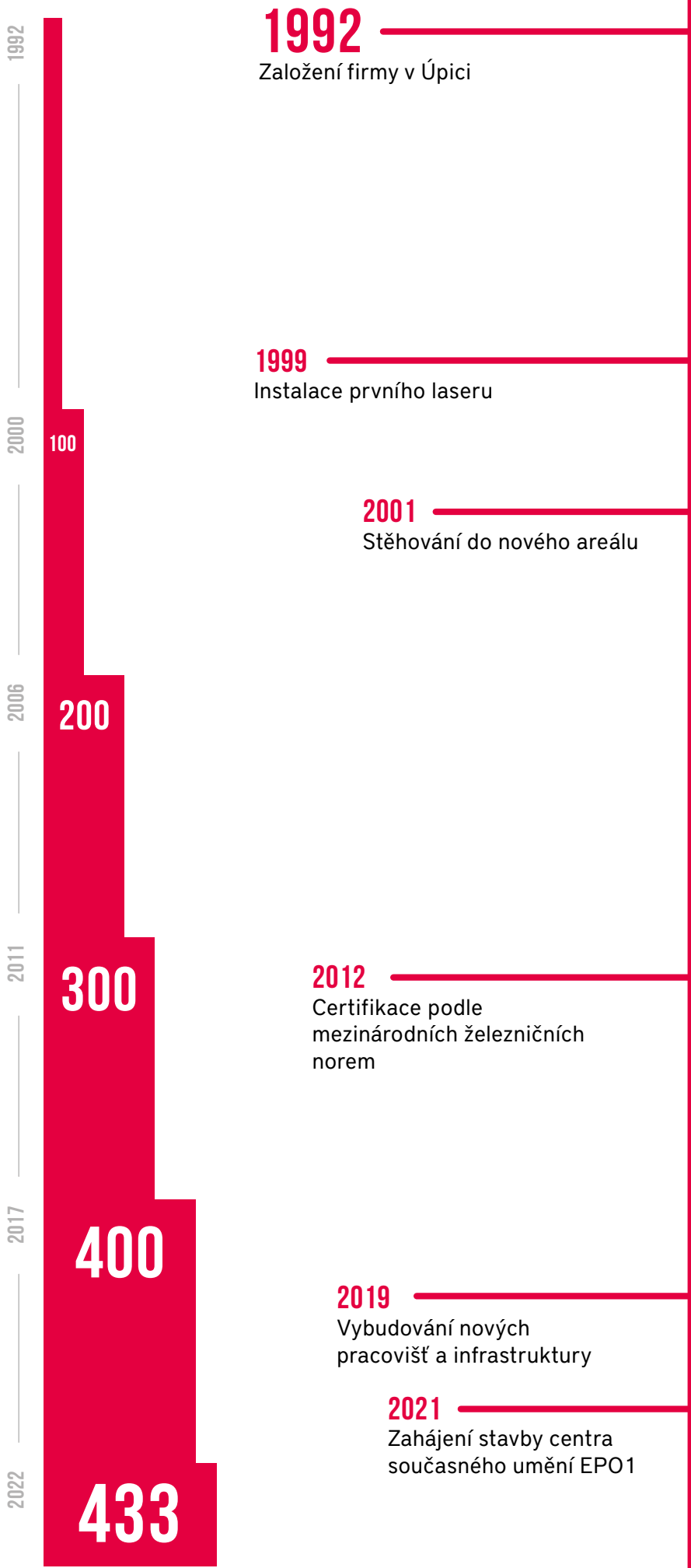
Nedávno jste v Praze obdrželi Cenu České televize – Podnikatelský přínos kultuře a umění. Proč je podle vás důležité rozhodnutí, aby část vydělaných prostředků byla investována do podpory kultury či sportu? Vnímám to jako povinnost, je v tom i určitá míra solidarity. Jsem přesvědčená, že člověk má pomáhat, a pro nás je to přirozená věc. Kulturu a sport považujeme za velmi důležité oblasti, protože kultivují lidi, a my k tomu chceme přispět.

Jste na svého muže, který toho v byznysu hodně dokázal, pyšná? Samozřejmě, že jsem pyšná na manžela, ale i na syny, na celou firmu. Snaží se to dělat dobře. Když někdy jdu s manželem do firmy, dělá mně radost, když potkáme zaměstnance, kteří se na nás usmějí. Je to velmi příjemné a povzbuzující.

Co baví Renatu Kasperovou? Baví mě cestovat, podílet se na kulturním dění firmy, baví mě hudba, sportování, řekla bych, že mě baví život. ■

ČASOVÁ OSA

KASPER KOVO s. r. o.

POČET ZAMĚSTNANCŮ TRUTNOVSKÝCH SPOLEČNOSTÍ KASPER

(KASPER KOVO s. r. o., KASPER CZ s. r. o., KASPER TS s. r. o.)

OBRAT V KČ

KASPER KOVO s. r. o.

24 MIL.

za rok 1992

100 MIL.

za rok 1999

300 MIL.

poprvé překročen v roce 2007 (dosaženo 330 mil. Kč)

500 MIL.

poprvé překročen v roce 2015 (dosaženo 537 mil. Kč)

600 MIL.

poprvé překročen v roce 2017 (dosaženo 635 mil. Kč)

738 MIL.

roční obrat 2021

930 MIL.

předpokládaný obrat 2022

ZAJÍMAVÁ A NOVÁ FORMA SPOLUPRÁCE

Zakladatel firmy KASPER KOVO Rudolf Kasper dokonale spojil její výrobní program s uměním. O tom svědčí jeho spolupráce se známými a prestižními umělci, mezi něž dlouhodobě patří sochař Michal Gabriel. V tomto spojení už vzniklo několik významných děl, mezi něž patří například sochy Ocelového lva, Levitace či jezdecká socha Karla IV. „Velice si toho vážím. Z obou stran to vyžaduje ochotu k pochopení jiného způsobu přemýšlení, ale především oboustrannou důvěru,“ uvedl sochař.

Už řadu let spolupracujete s trutnovským podnikatelem Rudolfem Kasperem. Vzpomínáte si na okamžik, kdy a za jakých okolností k tomu došlo?

Poprvé jsme se setkali na schůzce zprostředkované Lucíí Pangrácovou, ředitelkou Galerie města Trutnova a mojí partnerkou. Pan Kasper projevil zájem o spolupráci se mnou s tím, že by byl rád, kdyby vznikající socha využila technologie a materiály, které jeho firma používá. Předtím již v podobném duchu spolupracoval s kolegou sochařem Čestmírem Suškou. Nechtěl jsem jít stejnou cestou jako Čestmír, který svoji sochu tvaroval z plechů tvořících její plášť. Nabídku jsem přijal s tím, že se pokusím najít trochu jiný způsob práce s plechem, a doufal jsem, že se mi to podaří.

Co vám tato spolupráce přinesla a jak byste ji hodnotil?

Přinesla mi sochy v nově zpracovaném současném materiálu. Zároveň i zajímavou a novou formu spolupráce, kterou jsem do té doby neznal. Cestu, jak pracovat s nerezem jinak než omezeným tvarováním ploch, jsem našel ve 3D tisku, s nímž dlouhodobě pracuji v rámci digitálního sochařství. Abych pevně a svobodně ovládl sochařské tvary, aplikoval jsem princip 3D tisku na práci s ocelovými plechy. Přestal jsem přemýšlet o tom, jak je ohýbat, a začal je v přesně řezaných vrstevnicích na sebe skládat. Nejprve jen v počítači a nakonec i v realu. Byl to pro mě velký posun a jsem velice rád, že jsem výzvu, která k tomuto vý-

sledku vedla, přijal, a ještě raději, že jsem ji od pana Kaspera dostal.

Pan Kasper není jenom podnikatel, ale také příznivec umění. Co říkáte na to, že dokáže spojit výrobní program s přesahem do umění, jak je zřejmé také u vašich soch?

Velice si toho vážím. Z obou stran to vyžaduje ochotu k pochopení jiného způsobu přemýšlení, ale především oboustrannou důvěru. Pan Kasper dal k dispozici svoji výrobní technologii, zkušené pracovníky i finanční prostředky, aby sochy mohly vznikat, a to vyžadovalo důvěru. Do práce jsem vložil všechny své zkušenosti s aktivitami v oblasti digitálního sochařství. Do spolupráce jsem zapojil svého syna, architekta Michaela Gabriela. Příprava sochy v počítači pro vytvoření podkladů nezbytných pro výrobní výkresy je velmi zdlouhavá a náročná. Bez vidiny výsledků bych do ní nevkádal náš čas ani peníze. Spolupráce a důvěra ke vzniku krásné sochy opířená o schopnosti, technologické zázemí firmy Kasper, osobní zájem pana Kaspera i finanční prostředky, které do vzniku ocelových soch vkládá, jsou pro mě velkou výzvou.

V současné době společně s manželkou realizují velkorysý projekt Centra současného umění EPO1. Co si o takové aktivitě myslíte?

Je to velký a náročný úkol. Jsem rád, že se do něj manželé Kasperovi neballí vstoupit. Přál bych galerii EPO1, aby se zařadila mezi ty nejvýraznější galerie, které v České republice již vznikly. Prostory galerie jsou nádherné a velkoryse opravené a já se těším na zahájení provozu.

Společnost KASPER KOVO v červnu slaví třicet roků své existence. Potvrzují tři dekády této firmy, že Rudolf Kasper je ve svém podnikání muž na svém místě?

Odpověď je již obsažena v položené otázce. Třicet roků existence firmy, která stále roste, je obrovský úspěch. ■

JAN KUNZE

PAN KASPER SE NEBOJÍ VÝZEV

JAN KUNZE

Na vlastních webových stránkách má u svého jména napsáno hned několik uměleckých profesí, například básník, muzikant, kurátor či dramaturg. Tento výčet rozšířil o pozici ředitele Centra současného umění EPO1 v Trutnově. Jan Kunze tím zahájil úzkou spolupráci s manželí Rudolfem a Renatou Kasperovými, kteří v prostorách bývalé elektrárny realizují svůj umělecký sen v podobě velkorysé a unikátní galerie.

Stal jste se ředitelem Centra současného umění EPO1. Jak pohlížíte jako ředitel na tento projekt manželů Kasperových?

EPO1 je projekt, který nemá v regionu ani nikde jinde v republice obdoby. Vzniká tady instituce, která Trutnov posune kupředu, pomůže ho zase o trochu více zatraktivnit a jistě se i pozitivně projeví na image celého kraje.

V čem je podle vás výjimečný?

Už jen velikost výstavní plochy je ohromující. EPO1 se zásadně odlišuje od podobných projektů. S pomocí odborníků z firmy KASPER KOVO mohou vznikat objekty a sochy mimořádných rozměrů, které lze zde poté vystavovat. Prostor bývalé turbínové haly je natolik gigantický, že nemá v České republice srovnání. Už jsem tudy provedl řadu umělců i kurátorů a všichni do jednoho byli ohromeni. Dalším výjimečným prvkem je skutečnost, že sochy, které tady vzniknou, budou moci být k vidění ve veřejném prostoru dalších měst a míst po celé republice. Přestože se chceme zaměřit

především na trojrozměrné objekty, budou u nás vystavena také další výtvarná díla tuzemských i zahraničních autorů v krátkodobých nebo dlouhodobých expozicích.

Jak se vám s manželí v tomto ohledu spolupracuje? Sedlí jste si?

S manželí Kasperovými se mi spolupracuje opravdu velmi dobře. Cítím mezi námi mimořádnou synergií, důvěru a lidské propojení. Ostatně, kdyby to tak nebylo, do projektu bych se nezapojil. Život je příliš krátký na to, abychom ho trávili s lidmi, s nimiž si nemáme co říci a nesdílíme společné vize.

Podnikatel Kasper je štědrý podporovatel kultury a spolupracuje s významnými umělci. Co říkáte na tyto jeho aktivity?

Město Trutnov a celý zdejší region může být opravdu vděčný, že tady má někoho, kdo toto místo pomáhá rozvíjet a své podnikatelské úspěchy dokáže přetavit k podpoře obecně prospěšného účelu a zlepšování kvality života. Filantropie takového rozsahu není běžná.

Firma KASPER KOVO slaví třicet let existence. Proč myslíte, že překonala všechny možné ekonomické i pandemické překážky a je stále velmi úspěšná?

Mám pocit, že je to proto, že se pan Kasper nebojí výzev, svoji práci neustále rozvíjí, má firmu opravdu rád a váží si lidí, kteří pro něj pracují. ■

PETR RIEGER

KULATÉ VÝROČÍ JE DŮVODEM K HRDOSTI

PETR RIEGER

Je to skutečný pamětník. Ve firmě KASPER KOVO, která letos slaví třicáté narozeniny, pracoval čtvrtstoletí. V současné době je dva roky v penzi, přesto na své angažmá v této trutnovské společnosti rád vzpomíná. „Za 25 let jsem u ‚Kasperů‘ chyběl pouze šest dnů. Zpočátku, když jsem odešel do důchodu, mně ten každodenní rituál chyběl a připadal jsem si, že jsem jako ‚za školou‘. Teď už jen zpozrdál sleduji výsledky a úspěšnost obou firem,“ řekl bývalý zaměstnanec firmy Petr Rieger.

V roce 1994, ještě před nástupem do firem KASPER, spolupracoval s jejím zakladatelem Rudolfem Kasperem na stavbách pro místní Inářský průmysl a spoluzajišťoval výstavbu několika tírenských provozů. Se svými kolegy Benešem a Šulítkou tehdy ve firmě KASPER Úpice repasovali starší tírenské stroje. Ve firmě pracoval v mnoha rozmanitých pozicích, zejména na certifikacích a řízení kvality, zpočátku v Úpici, později v Trutnově. „Kromě funkce řízení kvality jsem se spolupracovníky a dodavateli pomáhal zajišťovat investiční rozvoj v obou firmách,“ uvedl.

A co mu práce ve firmě dala? „Umožnila mně kontakt s novými špičkovými technologiemi, zhodnocení předchozích zkušeností v oblasti investiční výstavby a údržby, podílení se na rychlém rozvoji firem. Důležitý byl také poznávací široký kontakt se spolupracovníky, projektanty a dodavateli. Velmi důležitým aspektem byly dobré pracovní vztahy s technicko-hospodářskými pracovníky i dělníky,“ vysvětlil.

Není úplně běžné, aby se člověk, který byl pracovní velmi vytížen, stal zároveň jakýmsi dokumentaristou firmy, který se rozhodl zachycovat a mapovat rozmanité okamžiky její existence. „Při předchozí investiční praxi se mi osvědčilo průběžné foto dokladování postupů výstavby. To se pak umocnilo v oblasti kontroly jakosti, kde to bylo někdy i podmínkou od zákazníků. Šlo však o dokumentování stavu a změn. Objektív fotoaparátu jsem zaměřoval v podstatě na vše,“ sdělil Rieger s tím, že to moc nepřeháněl.

„Kolegové výjimečně foto odmítli, ale pan Kasper moji dokumentační činnost podporoval a mnohdy i požadoval. Čas od času se ukáže, že je dobré si historii firem připomenout, a také fotky z mého archivu jsou vítány,“ dodal dokumentarista, podle něž je letošní kulaté třicetileté jubileum firmy KASPER KOVO určité důvodem k hrdosti. ■

ZAMĚSTNANCI

MĚLI ŠTĚSTÍ, ŽE BYLI U TOHO, A JSOU NA TO PYŠNÍ

ZAMĚSTNANCI

Je mu třiasedmdesát let. V trutnovské firmě KASPER KOVO pracoval celkem dvacet let na pozicích mistr, vrchní mistr, vedoucí obchodu a prodeje, výrobní ředitel a končil v pozici vedoucího prodeje pro tuzemsko. „Byla to jízda od začátku až do konce,“ říká Jaroslav Jebousek, kterého to do firmy stále táhne. Přestože dosáhl důchodového věku, je zde stále zaměstnán na dohodu jako recepční.

A co mu dlouholeté pracovní angažmá v této společnosti přineslo? „Zážitek. Být u toho, když se tvoří dějiny úspěšné české firmy,“ říká a k dobru přidává příhodu ze startu firmy, kdy začínali vyrábět jedny z prvních výrobků pro náročnějšího zákazníka. „Tehdy Ing. Kasper prohlásil: Musíte se hodně učit, co vyrábět a jak to vyrábět. Nechci, aby naše firma byla vnímána v Česku jako dobrá, ale aby byla v rámci Evropy vnímána jako jedna z nejlepších. Jeho slova se potvrdila, vše se uskutčnilo a splnilo. Jsem tedy pyšný na to, že jsem byl u toho, kdy si významné české a nejen české firmy vybraly za partnera právě KASPER KOVO,“ uvedl Jebousek.

Podle něj je zakladatel firmy člověk, který si umí vážít práce druhých, má široký záběr, například i ve sportu a kultuře, vizionář, jenž dokáže jít za svým snem, a stále člověk chápající starosti i problémy svých spolupracovníků či podřízených. „Firmě do budoucna přeji hlavně zdraví, protože jen zdravá firma přežije drobné choroby, které nutně v průběhu života musí

přijít. Dál pak půjde zdravá a silnější,“ myslí si Jaroslav Jebousek, kterého vždy zahřeje u srdce, když někde slyší o firmě KASPER KOVO nebo vidí reklamu, logo, automobil, billboard. „To si pak říkám, tady jsem pracoval. Nebo ještě pracuji,“ dodal.

Další dlouholetou pracovníci jubilující trutnovské firmy je Marie Janská, jež ve firmě KASPER KOVO strávila pětadvacet let, když předtím tři roky pracovala ve firmě KASPER spol. s r. o. Jak prozradila, pracovní život byl velice pestrý. „Do roku 2005 jsem zde působila jako ekonom, po odchodu do důchodu jsem byla a dosud jsem interní kontrolorka,“ sdělila.

Pracovní angažmá jí dalo hodně zkušeností, potkala se s množstvím lidí různých názorů, znalostí a chutí spolupracovat. V souvislosti se svým pracovním zařazením si vzpomněla na příhodu, která sice neměla s její profesí nic společného, ale utkvěla jí v paměti. „Bylo to v roce 1997, kdy firma působila v Úpici. Tehdy vypukly povodně a řeka Úpa nám vyplavila nejen nádvorí, ale také budovu jídelny.“

Také Marie Janská stejně jako Jaroslav Jebousek vnímá osobnost zakladatele Rudolfa Kaspera velmi pozitivně. „Má přirozenou autoritu. Je přísný, ale zároveň umí být tolerantní. Bylo mi ctí s ním dlouhá léta pracovat,“ svěřila se Janská, jež k letošním třicetinám firmě přeje mnoho úspěchů v této nelehké době. ■

VLADIMÍR VÁVRA

SYMBOL PROFESIONALITY, FAIR PLAY A SNAHY BÝT NEJLEPŠÍ

VLADIMÍR VÁVRA

Již sedmou sezonu trvá partnerství firmy KASPER KOVO s hradeckým cyklistickým týmem Elkov Kasper. Podle jeho ředitele Vladimíra Vávry byl přelomový rok 2020, kdy firma svým jménem vstoupila do názvu týmu, a od té doby se Elkov Kasper stal ustáleným pojmem na závodech po celé Evropě. „Po celou dobu se rozvoj naší spolupráce nese v přátelském duchu a vzájemně stále hledáme nové výzvy, kterými se snažíme naši spolupráci více prohlubovat a rozvíjet,“ řekl ředitel týmu.

Vzhledem k tomu, že profesionální cyklistika není výdělečnou záležitostí, hlavní podporou, za niž je tým velmi vděčný, je právě ta finanční, bez níž není možné fungovat a vytvářet profesionální podmínky pro rozvoj sportu. „Nelze však opomenout ani kulturní a lidskou podporu pana Rudolfa Kaspera. Svými podněty a organizací aktivit v Trutnově se snaží vytvořit podmínky, které během náročné sezony dovedou závodníky vytrhnout ze sezonního stereotypu a nastartovat v nich ještě větší elán do závodů,“ připomenul Vávra, který vyzdvihl i pochopení a operativní jednání společnosti KASPER KOVO.

Bývalý závodník Michael Kurkle, jenž loni pro tým Elkov Kasper získal mistrovský titul a poté přestoupil do světové stáje Gazprom Rusvelo, byl totiž nucen náhle skončit kvůli uvaleným válečným sankcím a ocitl se bez

další možnosti závodit. „Díky rychlé podpoře KASPER KOVO bylo možné velmi rychle vrátit Michaela Kukrieho zpět do hradeckého týmu a opět vítězit,“ uvedl jeden z případů spolupráce ředitel týmu, jenž se s Rudolfem Kasperem zná již od dětství, kdy společně absolvovali první cyklistické závody.

„On a jeho společnost jsou pro nás symbolem profesionality, fair play a snahy být nejlepší v tom, co umí, tak, jako se to i my snažíme dělat v našem týmu,“ poznamenal Vávra. Zatímco firma KASPER KOVO působí na trhu 30 let, tým Elkov Kasper závodí na mezinárodní scéně osmadvacátou sezonu. „I když jsme o dva roky mladší, vím, že rozsah úsilí, rizika a obětování stojící za vybudováním tak silné a progresivní společnosti, jako je KASPER KOVO, je obrovský. Proto bych jí rád popřál, aby dál zdravě fungovala na trhu, mohla se dále rozvíjet, vytvářela nové pracovní pozice v regionu a díky tomu mohla podporovat sportovní i kulturní aktivity, které jsou nedílnou součástí fungování zdravé společnosti,“ přeje si ředitel Vávra s tím, že snahou cyklistického týmu Elkov Kasper je i nadále vzájemně spolupracovat v oblasti cyklistiky a šířit dobré jméno ve všech zemích, kde závodí. „Věřím, že najdeme další možnosti, jak podpořit společnost KASPER KOVO, a vrátit jí alespoň část toho, co do nás vkládá,“ dodal. ■

POZVÁNKA KASPER DAY 25. 6. 2022

Před firmou KASPER KOVO v Žitné ulici se v sobotu 25. června od 11 do 16 hodin uskuteční neformální setkání KASPER DAY, při kterém bude připomenuto 30 let existence firmy. Těšit se lze na zábavný rodinný program a rozmanité atrakce pro děti. Vystoupí také kapela Sansa Band a nebude chybět občerstvení.

Přijďte si společně užít pěkný den!

HISTORIE FIRMY VE FOTOGRAFIÍCH 1998-2017

Není patrné na trhu mnoho firem, které mají tak důkladně zdokumentovanou historii, jako úspěšná trutnovská společnost KASPER KOVO. Za 30 let existence, kterou si letos připomíná, se o tisíce fotografií postaral dlouholetý zaměstnanec Petr Rieger, který ve firmě pracoval čtvrtstoletí. K jejímu jubileu poskytli snímky mapující nejen úplné začátky v Úpici, ale také její další vývojové etapy. Unikátnost těchto fotografií, jež se staly součástí firemního časopisu Kasper Journal, spočívá zejména v dokumentaristickém zachycení toho, co se v průběhu existence firmy odehrávalo. Jednotlivé okamžiky mohly být během tří dekad už zapomenuty, neboť lidská paměť je krátká. Díky Petru Riegrovi a jeho snímkům však opět spatřily světlo světa. A to není rozhodně málo! ■

KKÚ – 1998 – stav před zaváděním SJ-3

KKÚ – 1999 – filtrace pro francouzskou elektrárnu

KKT – 2006 – stav kanceláří před přestavbou AB

KCZT – 2009 – nové objekty

KKÚ – 1999 – výroba filtračních kazet

KKÚ – 1999 – obslužné schodiště

KKT – 2007 – nové kanceláře TPU po přestavbě AB

KKT – 2003 – řešení postupu přestavby

KKT – 2003 – při přestavbě nádvoří – asfaltování

KKT – 2008 – Rudolf Kasper – 50 let

KCZT – 2011 – zimní stadion Jičín

KKT – 2004 – změna černé svařovny

KKT – 2005 – letecký snímek areálu – bez KCZ

KKT – 2005 – nové kanceláře techniků – bez kompresorovny

KKE – 2016 – černá svařovna

KKT – 2005 – montáž filtračního zařízení

KKT – 2005 – technická kontrola a QM

KKT – 2006 – Honza Malý byl na AERA machr

KKT – 2017 – nová brusírna nerez

KKT – 2017 – svařování a montáž nerez

POHLEDEM BÝVALÉHO STAROSTY IVANA ADAMCE

Firma KASPER KOVO začala svou historii před 30 lety jako malá rodinná firma, s ryze českým kapitálem. A tak to i zůstalo. Dnes však má již více než 300 zaměstnanců a stala se tak významným zaměstnavatelem nejen v Trutnově, ale nacházejí zde uplatnění lidé i z širšího okolí.

Podnikatel a její zakladatel Rudolf Kasper je výjimečný člověk, kterému se podařilo uskutěnit na české poměry něco unikátního – nejen vybudovat dlouhodobě prosperující a rozrůstající se firmu, ale kromě toho se mu daří stále přicházet s novými nápady a úspěšně realizovat i další společensky prospěšné projekty. Jeho významná a nezištná podpora kultury či sportu svědčí především o jeho patriotismu a samozřejmě lásce ke kultuře, která je hybatelem společenských změn a sportu.

V současné době se realizuje velkorysý projekt manželů Kasperových Centrum součas-

ného umění EPO1. Již dnes se EPO1 stává nedílnou součástí kulturního života Trutnova, ale podaří-li se dotáhnout celý záměr manželů Kasperových podle jejich představ, má tento projekt potenciál propojovat skrze umění celý region i republiku a mít celoevropský přesah. Je také důkazem životní filozofie Rudolfa Kaspera – svůj úspěch v podnikání pouze nespočítávat, ale zůročit jej v širším kontextu pro budoucí generace. Vracet jej celé společnosti. A za to si zaslouží velký respekt.

Zakladateli společnosti Rudolfo Kasperovi přejí stále nové vize, jejichž naplňování jej bude uspokojovat, a hlavně pevně zdraví, které mu je umožní realizovat. Firmě KASPER KOVO přejí, aby byla i nadále stabilní a prosperující minimálně v takové míře, jako tomu bylo těch prvních třicet let. ■

POHLEDEM SOUČASNÉHO STAROSTY MICHALA ROSY

Dodnes si pamatuji své první setkání s panem Rudolfem Kasperem při příležitosti dokončení rekonstrukce Kolonády v Janských Lázních. Bylo vedro k padnutí, a tak jsme všichni na sobě měli kratasy. A pak se objevil on. Elegantně upravený, bílá košile a lakýrky. Přestože hovořil tichým hlasem, nemusel nijak usilovat o naši pozornost. Měl ji. Byl a je velmi silná osobnost.

Osobnost tohoto podnikatele se projevuje v jeho sebevědomí a vizi budoucnosti. Pokud dáte firmě svoje jméno, je to velká odpovědnost. Dáváte tím na vědomí, že to myslíte vážně, že přijímáte závazek nejen za osud této firmy, ale i lidí s ní spojených. Z toho přirozeně vyplývá i ochota podílet se na věcech veřejných a vůle zlepšovat své okolí. Kromě toho, že firma KASPER KOVO nabízí lidem z Trutnova a okolí kvalifikovanou a zajímavou práci,

je i významným podporovatelem kulturních a sportovních akcí, organizací a oddílů.

Založení výstavní galerie EPO 1 ve spojení s firmou zpracovávající ušlechtilé kovy je pro někoho možná překvapením, pro mě je to přirozené završení cesty, na kterou se manželé Kasperovi vydali. Nespokojili se s podporou umění, ale zapojili se do procesu tvorby uměleckých děl. Odtud je jen krůček k jejich vystavování. Velkorysá výstavní galerie vdechne nový život krásné historické budově bývalé elektrárny a do Trutnova přivede návštěvníky z celé Evropy.

Za 30 let existence se firma KASPER KOVO stala významnou součástí Trutnova, a tak jí do budoucnosti přejí mnoho úspěchů a věřím, že spolupráce s městem se bude nadále prohlubovat. ■

především jejího zakladatele v dalším směřování a rozvoji. „To, že se firma prosadila i na náročném zahraničním trhu, mluví za vše. Já osobně chovám k Rudolfovi Kasperovi velký obdiv a respekt,“ nechal se slyšet Opočenský a nastínil další z hlavních cílů oboustranné spolupráce.

„V rámci projektu KST hodláme vybudovat sportovní akademii pro děti a mládež včetně

sportovní školky. Tento cíl jsme letos začali naplňovat. Začátkem roku byla již dokončena architektonická studie. S podporou KASPER KOVO bychom rádi naplnili vize fungování akademie. Inspirací je nám norská filozofie a vztah ke sportu, chtěli bychom ji přenést do českých podmínek,“ prozradil Stanislav Opočenský, jenž pogratuloval firmě k letošnímu jubileu a poděkoval za podporu, které se od ní KST dostává. ■

ŠKOLA JE SVÝM ZAMĚŘENÍM PRO ÚSPĚŠNOU SPOLEČNOST STÁLE IDEÁLNÍ

Nejen podpora umění a sportu, ale také vzdělávání. Té se dostává od firmy KASPER KOVO i Střední průmyslové škole v Trutnově. Finanční prostředky byly vždy použity na modernizaci školy v oblasti strojírenství. Kromě toho studenti v této trutnovské společnosti absolvují pravidelnou praxi. Podle ředitele průmyslovky Vladislava Sauera je to důležité pro osobní rozvoj žáků a jejich další profesní směřování.

Firma KASPER KOVO dlouhodobě podporuje trutnovskou průmyslovku. Pane řediteli, kdy a proč tato spolupráce vznikla?

Před více než patnácti lety. První impuls vzešel od Rudolfa Kaspera. Potřeboval řešit generační obměnu, navíc mu firma neustále rostla, takže potřeboval další schopné zaměstnance. Sháněl mladé lidi, vzdělané v technických oborech a hlavně ve strojíreně. Naše škola pro něj svým zaměřením byla a stále je ideální. Proto vznikla dlouholetá spolupráce. Škola pomáhá zkvalitňovat výuku, držet moderní trendy a vychovávat úspěšné absolventy. Firmě dává jistotu, že mezi našimi žáky najde dostatek kvalifikovaných pracovníků.

Kolik finančních prostředků už škola od této firmy získala?

Zpočátku nás firma podporovala částkou 50 tisíc korun, několik posledních let to bylo dokonce 200 tisíc. Letos činí podpora 100 tisíc korun. Celkem to jsou stovky tisíc korun.

Co vám finanční podpora přináší a do čeho peníze vkládáte?

Všechny peníze byly použity na modernizaci

školy v oblasti strojírenství. Pořídili jsme za to například 3D tiskárny, přístroje do strojírenské laboratoře či příslušenství k číslíkové řízeným obráběcím strojům. Část jsme použili jako finanční spoluúčast na pořízení robotických pracovišť a také na kvalitní nástroje pro CNC obrábění. Firma navíc podporuje částkou 20 tisíc korun ročně odborné žákovské soutěže Strojář roku a Nástrojář roku a přispívá rovněž na jednorázové školní projekty.

Kromě toho vaši studenti absolvují praxi přímo ve firmě, kterou jich prošlo už více než 200. Co jim taková praxe dává?

Pro většinu je to první příležitost poznat skutečné pracovní podmínky přímo ve firmě. Seznámí se s moderními technologiemi, poznají vztahy na pracovištích. Navíc v renomované a úspěšné společnosti, s výbornou firemní kulturou a vysoce rozvinutou péčí o zaměstnance. Pro osobní rozvoj žáků a jejich další profesní směřování v životě je to nesmírně důležité.

Proč je tato úspěšná společnost důležitá pro Trutnov a celý region?

Patří k významným zaměstnavatelům. Ačkoliv není podle počtu zaměstnanců tato společnost největší, její podpora školství, sportu, kultury a umění je nejvýznamnější.

Co byste jí a jejímu zakladateli popřál?

Především přejí pevně zdraví, k tomu mnoho radosti z rodiny a rovněž z úspěšného naplňování vizí. ■

PRO RODINNOU FIRMU JE PŘIROZENÉ PODPOROVAT KULTURU, SPORT I ŠKOLSTVÍ

Úspěšná rodinná firma KASPER z Trutnova, která letos slaví 30 let své existence, je díky svému zakladateli Rudolfovi Kasperovi pověstná svou velkorysou podporou kultury, sportu, školství i charity. Za tři dekády vynaložila nemalé finanční prostředky, které výrazným způsobem pomohly nejen mnoha organizacím, ale také jednotlivcům.

Aktuálním skutečně evropským a ambiciózním projektem manželů Rudolfa a Renaty Kasperových, který je v současné době realizuje, je Centrum současného umění EPO1 vznikající v prostorách bývalé trutnovské elektrárny. V současné době se zde paralelně s rekonstrukcí konají výtvarné výstavy. Po dokončení naplánovaném na květen příštího roku bude EPO1 sloužit k vystavování soch a plastik mimořádných rozměrů. Kromě toho vzniká sbírka výtvarných děl začínajících umělců, které má projekt dlouhodobě podporovat.

Mezi podporovaná sportovní odvětví se řadí cyklistika, atletika, lyžování, triatlon a také mnohé významné sportovní soutěže pořádané v trutnovském regionu. Úspěšná společnost nezapomíná ani na školství, které je důležité ke zdárnému vývoji mladé generace. Proto úzce spolupracuje se středními školami a podporuje vzdělávání studentů. Mezi adresáty podpory se řadí Střední průmyslová škola Trutnov, která díky každoročnímu finančnímu daru může k výuce poskytovat nadstandardně vybavená pracoviště a pořádat soutěže pro žáky ke zvýšení jejich motivace k dosažení co nejlepších výsledků a ocenění Strojář roku a Nástrojář roku. ■

Uffo, festivalu Jazzinec, festivalu Trutnovský podzim a řadu let byla také generálním partnerem Galerie města Trutnova. Dlouhodobou záležitostí je také podpora regionálního sportu skupinou KASPER GROUP. Ta zahrnuje sponzoring sportovních oddílů, zejména mládežnických. Důležitým aspektem těchto osvědčených kroků je výchova a snaha udržet kladný vztah dětí i dospělých k pohybu a zdravému životnímu stylu.

K ÚSPĚCHU PŘÍSPÍVAJÍ JASNÉ PŘEDSTAVY

Silným zákazníkem firmy KASPER KOVO je od roku 2014 německá společnost Windmüller & Hölscher KG. Její strategie nákupu je jednoduchá a jasná: spolupracuje pouze s těmi nejlepšími! Strategickým nákupem se v této firmě zabývá Ralf Kessling, který si spoluprací s trutnovskou firmou pochvaluje. „W&H má v této firmě velmi silného partnera. Pokud se objeví problémy, jsou rychle vyřešeny. Přestože je situace na trhu komplikovaná, spolupráce funguje opravdu dobře. Dodací termíny jsou dodržovány a kvalita je na vysoké úrovni,“ řekl Kessling.

Podle něj má zakladatel firmy Rudolf Kasper ve společnosti i v Trutnově velmi dobré jméno. „Určitě vyžaduje vysoké pracovní nasazení a výsledky, přesto je stále otevřený zaměstnancům i obchodním partnerům. Pan Kasper má jasné vize, nachází jasná, jednoznačná vy-

jádření, na jeho slovo se můžete spolehnout. Poznali jsme ho jako spolehlivého a loajálního člověka,“ uvedl německý partner, který pogratuloval k třiceti letům firmy s tím, že úspěch nepřichází sám od sebe.

„Přispívají k tomu jasné představy v tom, kde by se společnost měla nacházet v příštích letech. Firmě KASPER KOVO k tomu navíc pomáhají technické vybavení, investice do nových technologií, kontinuální zlepšování a úprava všech procesů. Svou velikostí, výrobními možnostmi a know-how se firma za posledních třicet let vypracovala na společnost s jasnou budoucností,“ vypočítal Kessling a dodal, že 30 let úspěchu závisí také na mnoha loajálních a kvalifikovaných zaměstnancích. „Přejeme si, aby tento trend vydržel i nadále a mohli jsme blahopřát i k 50. výročí,“ dodal. ■

MANŽELÉ KASPEROVI ZÍSKALI CENU ZA PODNIKATELSKÝ PŘÍNOS KULTUŘE A UMĚNÍ

Dlouhých třicet let trutnovská firma Kasper Group podporuje kulturní aktivity zejména v trutnovském regionu. Tím se stala součástí kultivace českého veřejného života prostřednictvím umění. Při 22. ročníku soutěže EY Podnikatel roku 2021 České republiky na pražském Žofíně za tuto záslužnou a nezištnou činnost získali Rudolf a Renata Kasperovi Cenu České televize – Podnikatelský přínos kultuře a umění, která byla při této příležitosti udělena poště.

„Považujeme toto ocenění vzhledem k dlouholeté podpoře kulturního dění a umění hlavně v našem regionu za důležité uznání našich aktivit,“ řekl podnikatel Rudolf Kasper s tím, že o žádné ocenění neusilovali. „Česká televize nás na cenu nominovala. To, že nám ji porota udělila, nám samozřejmě udělalo radost,“ uvedl. Porota vzala především v úvahu zmíněnou mnohaletou podporu této společnosti. Svou roli ale sehrály i další faktory.

Mezi nepochybně patří nedávná velmi zdařilá rekonstrukce a zároveň záchrana kaple sv. Josefa v obci Slavětín, kde Kasperovi žijí, která loni získala čestné uznání v architekto-

nické soutěži Stavba roku 2021 Královéhradeckého kraje. Potom to byla také přestavba bývalé elektrárny v Trutnově-Poříčí na právě vznikající Centrum současného umění EPO1, jež má v umělecké oblasti velké ambice.

Podle podnikatele Kaspera je ocenění zároveň závazkem do budoucna. „Chceme v nastoupené cestě podpory kultury pokračovat i nadále. Jsme si vědomi i toho, že ocenění je svým způsobem určité PR pro EPO1 v Poříčí, což je pro nás rovněž důležité,“ prozradil Kasper, který podporu kulturních aktivit v regionu považuje za zásadní věc.

„Má společenský rozměr zahrnující předávání pozitivního vlivu kultury ve společnosti, zejména pak na mladou generaci. Navíc nám tyto aktivity dělají radost a věříme, že dělají radost řadě dalších lidí. To je pro nás také velká motivace,“ dodal Rudolf Kasper. Kritériem udělované ceny, kterou manželé Kasperovi převzali, jsou mimo jiné odvaha nositele myšlenky, dlouhodobý přístup a společenský přínos projektu, který má význam pro region i místní komunitu. ■

PARTNERSTVÍ VEDE K VYBUDOVÁNÍ SPORTOVNÍ AKADEMIE PRO DĚTI A MLÁDEŽ

O Rudolfovi Kasperovi, zakladateli trutnovské firmy KASPER KOVO, je všeobecně známo, že je aktivní sportovec a sport podporuje. Firma je již pět let generálním partnerem společensko-multisportovního projektu Kasper Swix Team (KST), který zahrnuje závodní, pořadatelskou a vzdělávací činnost. Podle Stanislava Opočenského, zakladatele a ředitele týmu KST, je projekt v současné době primárně zaměřený v zimním období na tak zvané „laufy“, což jsou dálkové závody v běhu na lyžích doplněné v letních měsících účastí na silničních a MTB cyklistických závodech.

„V regionu týmově obsazujeme závody na dračích lodích, štafetové triatlony a běžecké krosové závody. Kasper Swix Team je rovněž

spolpořadatelem legendární K70, pořadatelem Hitachi Trutnovského půlmaratonu, dvou turnusů Kasper dětských sportovních kempů, odborně vzdělávacích seminářů a workshopů pro sportovní veřejnost,“ vypočítal Opočenský, který si spolupráci s firmou KASPER KOVO velmi pochvaluje.

Jak uvedl, zejména díky Rudolfovi Kasperovi, jenž sám před lety závodil na kole i běžkách a nyní stále vede aktivní sportovní život, funguje spolupráce k oboustranné spokojenosti. „Jeho podpora je pro KST zásadní a je tedy možné projekt dále rozvíjet a posouvat,“ řekl ředitel týmu, který je přesvědčen, že za třicetiletým úspěšným působením firmy KASPER KOVO se skrývají tvrdá práce a schopnosti

